

філософські та теоретико-правові моделі, які можуть відкрити нові обрії його подальших досліджень та практичного використання.

Список бібліографічних посилань

1. Гьофе О. Розум і право. Складові інтеркультурного правового дискурсу : пер. з нім. Київ : Альтерпрес, 2003. 264 с.
2. Циппеліус Р. Філософія права : пер. з нім. Київ : ТанDEM, 2000. 300 с.
3. Перспективы метафизики: классическая и неклассическая метафизика на рубеже веков / под ред. Г. Л. Тульчинского, М. С. Уварова. СПб. : Алетея, 2001. 415 с.
4. Хабермас Ю. Между натурализмом и религией. Философские статьи. М. : Весь мир, 2011. 250 с.
5. Habermas J. Postmetaphysical thinking: Philosophical essays. Cambridge ; L., 1992. 241 p.
6. Шульце К. Постметафизическое мышление и переосмысление права разума (справедливость в восприятии Лумана, Хабермаса и Деррида). URL: <https://cyberleninka.ru/article/v/postmetafizicheskoe-myshlenie-i-pereosmyslenie-prava-razuma-spravedlivost-v-vospriyatii-lumana-habermasa-i-derrida> (дата звернення: 29.10.2019).
7. Чеснов И. Л. Философия права в эпоху постметафизики. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/filosofiya-prava-v-epohu-postmetafiziki> (дата звернення: 29.10.2019).

Одержано 31.10.2019

УДК 343.98

Катерина Анатоліївна ШАПОВАЛ,

ад'юнкт Харківського національного університету внутрішніх справ

СУЧАСНИЙ СТАН НАУКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФОРМУВАННЯ МЕТОДИКИ РОЗСЛІДУВАННЯ ВБИВСТВ, УЧИНЕНИХ У ЗВ'ЯЗКУ З ДОМАШНІМ НАСИЛЬСТВОМ

Останніми роками громадське суспільство України все більше турбує проблема насильства в сім'ї, як одного, з найбільш шкідливих соціальних явищ. Впровадження соціальних програм, на жаль, не призводить до зменшення кількості фактів сімейного насильства.

Сьогодні, насильство в сім'ї стало найпоширенішою формою агресії в сучасній Україні. Так, 30–40 % тяжких насильницьких злочинів вчиняється саме в сім'ї. Жерти сімейно-побутових конфліктів складають найчисленнішу групу серед загиблих і потерпілих від будь-яких злочинів. Про це свідчать зміни та доповнення в законодавстві.

Але, не зважаючи на прийняття нового Закону України «Про запобігання та протидії домашньому насильству» та доповнення Кримінального кодексу України (далі – ККУ) ст. 126¹ «Домашнє насильство», це в цілому не розкриває зміст кримінальних правопорушень, що регулюються даною статтею [1]. В свою чергу вчинення домашнього насильства виступає підґрунтям для раптового виникнення мотиву щодо скоєння більш тяжких та особливо тяжких злочинів, таких як вбивства.

Так, за даними статистики Генеральної прокуратури України, що відображається в «Єдиному звіті про кримінальні правопорушення» можна спостерігати наступні статистичні дані за 2018–2019 роки [2]:

		2018 рік	2019 рік
Усього кримінальних правопорушень		407334	363 949
пов'язаних з насильством у сім'ї	всього	1083	1 721
	особами, які раніше вчиняли кримінальні правопорушення	219	463
	у стані алкогольного сп'яніння	395	582
	групою осіб	1	6

Отже, при зменшенні загальної кількості злочинів, кількість правопорушень вчинених із застосуванням домашнього насильства зростає. Зокрема, статистичні дані про вчинення вбивств у зв'язку з домашнім насильством відсутні. Але даний вид злочинів набуває більш широких масштабів та потребує детального аналізу.

Так, на практиці виникають великі труднощі щодо встановлення саме мотиву вбивства у зв'язку з домашнім насильством (матиме місце лише у випадку, коли винний позбавляє іншу особу життя внаслідок вчинення відносно неї фізичного, психологічного насильства), що є визначальним чинником, та дозволяє вірно кваліфікувати діяння, проводити на належному рівні розслідування зазначеної категорії кримінальних проваджень.

Домашнє насильство, згідно ст. 1 Закону України «Про запобігання та протидії домашньому насильству», – діяння (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянь [3].

Фізичне насильство в сім'ї, за яке передбачено кримінальну відповідальність, може бути вчинене у вигляді злочинів проти життя, здоров'я, злочинів, які ставлять у небезпеку життя чи здоров'я члена сім'ї, та злочинів проти особистої волі. До таких злочинів належать вбивства та доведення до самогубства, що є найбільш тяжкими та можуть бути вчинені внаслідок насильства в сім'ї [1].

Існує багато методик розслідування певних різновидів умисних вбивств, які були висвітлені в наукових працях О. О. Андрєєва, І. В. Борисенка, О. Ю. Булулукова, Л. Г. Відонова, О. С. Саїнчина, В. Л. Сінчука, С. І. Винокурова, В. П. Колмакова, В. О. Коновалової, В. Г. Лукашевича, І. Г. Маландина, М. В. Салтевського, В. В. Семенова, В. Ю. Шепітька та інших учених.

Проте окрема підвидова методика розслідування вбивств, вчинених у зв'язку з домашнім насильством, залишилась поза увагою та потребує подальшого розширення та деталізації. Сформована ситуація обумовлюється низьким рівнем спеціальної підготовки слідчих, які стикаються з подібними випадками, відсутністю наукових розробок проблем методики розслідування вбивств даного різновиду і активною протидією розслідуванню з боку кримінальних елементів.

Висновок. Отже, актуальність дослідження полягає у розробці на основі аналізу та узагальненні слідчої практики, вивченні нормативних актів та літературних джерел науково-обґрунтованої методики розслідування умисних вбивств, вчинених у зв'язку з домашнім насильством. Для досягнення зазначеної мети необхідно розглянути й висвітлити формулювання можливих пропозицій щодо удосконалення законодавства та відомчих нормативних актів, що регулюють діяльність правоохоронних органів, а також впровадження в практику роботи підрозділів досудового розслідування рекомендацій щодо методики розслідування умисних вбивств, вчинених у зв'язку з домашнім насильством.

Список бібліографічних посилань

1. Кримінальний кодекс України : закон України від 05.04.2011 № 2341-III // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 21.10.2019).
2. Статистична інформація про стан злочинності та результати прокурорсько-слідчої діяльності // Генеральна прокуратура України : офіц. вебсайт. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=113651&libid=100820&c=edit&c=fo (дата звернення: 21.10.2019).
3. Про запобігання та протидію домашньому насильству : закон України від 07.12.2017 № 2229-VIII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19> (дата звернення: 21.10.2019).

Одержано 01.11.2019

УДК [342.95:351.741.072.22](477)

Сергій Олександрович ШАТРАВА,

доктор юридичних наук, професор,

завідувач науково-дослідної лабораторії з проблем забезпечення діяльності поліції

Харківського національного університету внутрішніх справ;

 <https://orcid.org/0000-0002-7072-961X>

ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ У СФЕРІ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ОРГАНАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Прийняття Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», якою були закріплені чотири основні вектори розвитку нашої країни, є важливою передумовою впровадження в державі європейських стандартів життя, вихід України на провідні позиції світу, забезпечення на якісно новому рівні прав, свобод та законних інтересів фізичних та юридичних осіб. Одним із таких векторів – є «вектор безпеки», який передбачає цілий комплекс дій правового та організаційного характеру, які як правило відображені в необхідності здійснення певної реформи. Зазначений вектор розвитку нашої держави передбачає здійснення дев'яти самостійних, але при цьому пов'язаних одною метою реформ. В той же час, поступово здійснювана реформа правоохоронної системи, яка передбачає коригування завдань та функцій правоохоронних органів, зміну ставлення осіб органів правопорядку до виконання службових обов'язків у напрямі усвідомлення їх як надання оплачуваних державою послуг із забезпечення насамперед безпеки кожної особи, її особистих та майнових прав, суспільних та державних інтересів. В цілому підтримуючи зазначені зміни в ідеології роботи всіх правоохоронних органів та Національної поліції зокрема.

З метою з'ясування певних видів адміністративних послуг в діяльності органів Національної поліції постає необхідним дослідити нормативно-правові акти, які закріплюють певні повноваження останніх у сфері надання адміністративних послуг.

Звернення до Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 № 580-VIII надає можливість виокремити наступні повноваження щодо надання адміністративних послуг у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку: 1) здійснює супроводження транспортних засобів у випадках, визначених законом; 2) видає відповідно до закону дозволи на рух окремих категорій транспортних засобів; 3) у випадках, визначених законом, видає та погоджує